

Dosarul nr.3ra-28/22
2-16003068-01-3ra-11012022

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (jud: V. Hrapacov)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud: G. Colev, A. Curdov, Ș. Starciuc)

ÎNCHEIERE

15 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sitara” împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz”, Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile,

împotriva deciziei din 06 octombrie 2021 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul depus de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva hotărârii din 16 aprilie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 19 iulie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Sitara” a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” solicitând anularea deciziei nr.6/k din 17 mai 2016 cu privire la recalcularea volumului de gaze naturale consumat, prin sistemul paușal; anularea actului de constatare a încălcării clauzelor contractuale nr.32/16 din 31 martie 2016; anularea facturii fiscale nr.XXXX din XXX cu privire la achitarea sumei de 152 396,44 lei; anularea deciziei nr.7/k din 17 mai 2016 cu privire la recalcularea volumului de gaze naturale consumat și a facturii nr.XXX din XXX cu privire la achitarea sumei de 53 886,1 lei; încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtului.

În susținerea cererii de chemare în judecată a indicat că, la 17 mai 2016 șeful secției de vânzări a gazelor naturale din or. Ceadâr-Lunga al Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” a adoptat deciziile nr.6/k și 7/k privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, prin urmare s-a efectuat recalcularea volumului de gaze naturale consumat în temeiul pct.151 din Regulamentul privind furnizarea și utilizarea gazelor naturale aprobat prin Hotărârea nr.415 din 25 mai 2011

a ANRE, în rezultatul cărui fapt Societății cu Răspundere Limitată „Sitara” i s-a calculat suplimentar spre plată 152 396,44 lei și, respectiv, 53 886,1 lei.

La emiterea deciziei nr.6/k din 17 mai 2016, au servit drept temei actul de constatare a încălcărilor clauzelor contractuale nr.32/16 din 31 martie 2016, procesul-verbal de schimbare și darea în exploatare a echipamentului de măsurare din 31 martie 2016, procesul-verbal al ședinței grupului de lucru nr.7 din 27 aprilie 2016, actul de examinare a cutiilor metalice și constatarea tehnico-științifică nr.236 din 19 aprilie 2016 și, corespunzător la emiterea deciziei nr.7/k din 17 mai 2016, au servit procesul-verbal de schimbare și darea în exploatare a echipamentului de măsurare din 31 martie 2016, procesul-verbal al ședinței grupului de lucru nr.8 din 27 aprilie 2016, actul de examinare a cutiilor metalice și constatarea tehnico-științifică nr.235 din 18 aprilie 2016.

În opinia reclamantului, decizia nr.6/k din 17 mai 2016 privind recalcularea volumului de gaze naturale consumat conform sistemului paușal, actul de depistare a încălcărilor clauzelor contractuale nr.32/16 din 31 martie 2016, factura nr.XXX din XXX privind achitarea sumei de 152 396,44 lei, decizia nr.7/k din 17 mai 2016 privind recalcularea volumului de gaze naturale consumat, conform sistemului paușal și factura nr.XXX din XXX privind achitarea sumei de 53 886,1 lei, sunt ilegale și urmează a fi anulate, făcând referire în acest sens la prevederile pct.123 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale.

În acest context notează că, cu încălcarea prevederilor normative indicate mai sus, echipamentul de măsurare a fost expediat de către operator la verificare, dar nu de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sitara”, prin urmare, consideră că, consumatorul a fost lipsit de dreptul normativ de a alege instituția care urma să efectueze verificarea tehnico-științifică.

Mai consideră, că decizia nr.7/k din 17 mai 2016 privind recalcularea volumului de gaze naturale, conform sistemului paușal, urmează a fi anulată din cauza încălcării procedurii de constatare și confirmare a consumului nesancționat a gazelor naturale.

În acest context, invocă nerespectarea de către operatorul de rețea a prevederilor pct.76 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, care prevede întocmirea obligatorie a actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale.

În continuare, invocă încălcarea de către operatorul rețelei a prevederilor pct.121 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, care urma în mod obligatoriu să indice în act modul de încălcare a clauzelor contractuale de către consumatorul final, care au condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat.

Argumentele pârâtului cu privire la aplicabilitatea în cazul dat a prevederilor pct.128 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, le consideră ca fiind neîntemeiate, întrucât raportul cu privire la constatarea tehnico-științifică nr.235 din 18 aprilie 2016 nu conține probe veridice și incontestabile ce ar constata încălcarea clauzelor contractuale, circumstanțele și mijloacele ce au condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat.

Prin constatarea tehnico-științifică nr.235 din 18 aprilie 2016 s-a stabilit lipsa a cărorva urme de intervenție în echipamentul de măsurare și asupra detaliilor lui, prin ce se constată neîncălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale.

Mai menționează că, concluziile din raportul tehnico-științific nr.236 din 19 aprilie 2016, privind prezența urmelor de impact mecanic sub formă de depresiuni, zgârieturi, nu sunt confirmate prin probe și nu certifică încălcarea clauzelor contractuale de consum a gazelor naturale.

Totodată, concluziile constatării tehnico-științifice privind demontarea sigiliilor instalate anterior pe echipamentul de măsurare și instalarea sigiliilor contrafăcute sunt nefondate și neargumentate, nu sunt întemeiate pe dovezi convingătoare și veridice, în legătură cu ce nu pot servi drept probe care să justifice presupusele încălcări.

Mai consideră că, cererile prealabile din 14 iunie 2016 au fost respinse nejustificat de către pârât prin răspunsurile din 05 iulie 2016 și din 07 iulie 2016 a șefului secției de vânzare a gazelor naturale din or. Ceadâr-Lunga.

Prin încheierea protocolară din 16 septembrie 2016 a Judecătoriei Comrat, sediul Central s-a dispus atragerea Societății cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” în calitate de persoană terță (f.d.42-43, vol.I).

Prin încheierea din 28 octombrie 2016 a Judecătoriei Comrat s-a dispus efectuarea expertizei judiciare (f.d.71-72, vol.I).

Prin încheierea din 18 februarie 2020 a Judecătoriei Comrat a fost respinsă cererea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” cu privire la invocarea excepției de tardivitate (f.d.199, vol.I).

Prin încheierea protocolară din 02 decembrie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central s-a dispus atragerea Societății cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” în calitate de copârât (f.d.12-13, vol.II).

Prin hotărârea din 16 aprilie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central s-a admis parțial acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sitara” împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz”, Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

S-a anulat decizia nr.6/k din 17 mai 2016 emisă de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” cu privire la recalcularea volumului de gaze naturale consumat, prin sistemul paușal, consumatorului final Societatea cu Răspundere Limitată „Sitara”.

S-a anulat factura fiscală nr.XXX din XXX a Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” eliberată consumatorului final Societatea cu Răspundere Limitată „Sitara” cu privire la achitarea sumei de 152 396,44 lei.

S-a anulat decizia nr.7/k din 17 mai 2016 emisă de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” cu privire la recalcularea volumului de gaze naturale consumat, prin sistemul paușal, consumatorului final Societatea cu Răspundere Limitată „Sitara”.

S-a anulat factura nr.XXX din XXX a Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” eliberată consumatorului final Societatea cu Răspundere Limitată „Sitara” cu privire la achitarea sumei de 53 886,1 lei.

Acțiunea în partea anulării actului de constatare a încălcării clauzelor contractuale nr.32/16 din 31 martie 2016 a fost respinsă, ca neîntemeiată (f.d.30, vol.II).

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 30 aprilie 2021, Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” a depus apel, ulterior, la 22 iulie 2021, a depus apelul motivat împotriva hotărârii din 16 aprilie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, solicitând casarea parțială a hotărârii instanței de fond, în partea admiterii pretențiilor reclamantului, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate de Societatea cu Răspundere Limitată „Sitara” (f.d.35-35 verso, 53-55, vol.II).

Prin decizia din 06 octombrie 2021 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul depus de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva hotărârii din 16 aprilie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central (f.d.80, 83-92, vol.II).

Instanța de apel a apreciat ca fiind justă concluzia instanței de fond prin admiterea parțială a acțiunii depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Sitara” împotriva

Societății pe Acțiuni „Moldovagaz”, Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

Instanțele ierarhic inferioare au reținut că, temei pentru emiterea actelor administrative contestate și anume, decizia nr.6/k din 17 mai 2016 și decizia nr.7/k din 17 mai 2016 privind încălcarea clauzelor contractuale de către consumatorul final au servit constatările tehnico-științifice nr.235 din 18 aprilie 2016 și nr.236 din 19 aprilie 2016.

Instanța de apel a menționat că, constatările tehnico-științifice vizate au fost efectuate de către Centrul Independent de Expertize din Republica Moldova „Cexin” la solicitarea directorului filialei Societății cu Răspundere Limitată „Comrat – Gaz” și a Societății cu Răspundere Limitată „Gagauz - Gaz”, A.F. Bejenari, nefiind cert faptul că, au fost efectuate cu respectarea prevederilor pct.123 alin.2 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr.415 din 25 mai 2011 (abrogat la 30 iunie 2019).

Astfel, instanța de apel n-a reținut concluziile constatărilor tehnico-științifice vizate, ca fiind temei suficient pentru constatarea încălcărilor imputate consumatorului final Societatea cu Răspundere Limitată „SITARA”.

Totodată, instanța de apel a reținut că, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.160 din 19 iunie 2017, pe pioanele dispozitivului de totalizare al contorului de gaze „BK-G4T” N/F 4573582-031 -10-I și „BK-G6CT” N/F 29415421, nu au fost depistate semne materiale, care să ateste faptul exercitării acțiunilor mecanice asupra pioanelor dispozitivului de totalizare în scopul stopării sau schimbării indicațiilor dispozitivului de totalizare. Totodată, la deschiderea ambalajelor contoarelor de gaze, printre obiectele prezentate, careva sigilii (rămășițe ale sigiliilor) din plumb nu au fost prezente, prin urmare întrebările cu privire la examinarea sigiliilor n-au fost examinate.

Instanța de apel a constatat că, neprezentarea sigiliilor menționate la întocmirea raportului de expertiză nu poate fi imputată Societății cu Răspundere Limitată „Sitara”, punctând în acest sens că acestea au fost pierdute în timpul efectuării expertizelor anterioare, din motive necunoscute.

Totodată, colegiul instanței de apel a apreciat că, instanța de fond just a respins acțiunea în partea pretenției de anulare a actului privind constatarea încălcărilor clauzelor contractuale nr.32/16 din 31 martie 2016, notând în acest context că, acest act de sine stătător nu produce efecte juridice și, prin urmare, nu poate constitui obiect al acțiunii în instanța de contencios administrativ.

În această ordine de idei, instanța ierarhic inferioară a concluzionat că, instanța de fond a stabilit toate circumstanțele importante pentru justa soluționare a cauzei, probele prezentate de către părți au fost apreciate în mod corespunzător, litigiul a fost soluționat conform legii materiale și procesuale, considerente din care a fost respinsă cererea de apel depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”.

La 29 octombrie 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Comrat, Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” a depus cerere de recurs, solicitând casarea deciziei din 06 octombrie 2021 a Curții de Apel Comrat și a hotărârii instanței din fond din 16 aprilie 2021, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a acțiunii (f.d.102-103, vol.II).

În susținerea cererii de recurs a reiterat circumstanțele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei de instanțele ierarhic inferioare.

Suplimentar, mai notează că, raportul de expertiză judiciară nr.160 din 19 iunie 2017 este unul incomplet, din motiv că, nu au fost examinate și sigiliile contoarelor de gaz. Astfel, consideră că, acesta nu poate fi apreciat ca fiind o probă pentru justificarea pretențiilor din cererea de chemare în judecată. Totodată, susține că, acestea au fost prezentate la efectuarea expertizei de către Centrul Independent de Expertize din Republica Moldova „Cexin”.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 06 octombrie 2021, în ședință publică, însă, la materialele cauzei lipsesc înscrisuri, care ar confirma că, instanța de apel a notificat Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” copia dispozitivului deciziei contestate.

La 03 decembrie 2021, Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” a recepționat decizia instanței de apel, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.107, vol.II).

La 29 octombrie 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Comrat, Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” a depus cerere de recurs, solicitând casarea deciziei din 06 octombrie 2021 a Curții de Apel Comrat și a hotărârii instanței din fond din 16 aprilie 2021, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a acțiunii (f.d.102-103, vol.II).

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs constată că, Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” a depus recursul cu respectarea termenului prevăzut de art.245 din Codul administrativ.

La 11 ianuarie 2022 și la 25 martie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Sitara” și Societății cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” copia recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței (f.d.112, 119, vol.II).

La 27 ianuarie 2022, Societatea cu Răspundere Limitată „Sitara”, reprezentată de avocatul Nicolai Jecov, a depus referință la cererea de recurs depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”, solicitând declararea recursului inadmisibil și menținerea deciziei din 06 octombrie 2021 a Curții de Apel Comrat (f.d.115-117, vol.II).

În susținerea referinței a indicat că, instanțele ierarhic inferioare just au soluționat cauza, iar recurentul a reiterat argumentele indicate în cererea de apel.

La 25 martie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa recurentului de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” și intimatului Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” copia referinței depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Sitara”, la recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva deciziei din 06 octombrie 2021 a instanței de apel, pentru informare (f.d.120, vol.II).

La 12 aprilie 2022, Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” a depus referință la cererea de recurs depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”, solicitând admiterea recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”, casarea deciziei din 06 octombrie 2021 a Curții de Apel Comrat, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Sitara”, ca neîntemeiată (f.d.123-126, vol.II).

În susținerea referinței a indicat că, doar în prezența unui act neanulat de încălcare a clauzelor contractuale, instanța de judecată nu a avut temeii legal să anuleze decizia nr.6/k din 17 mai 2016 a furnizorului Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”.

Mai consideră că, hotărârea ANRE nr.15 nu a instituit obligația operatorului de rețea, la întocmirea unui act de încălcare a clauzelor contractuale, de a dovedi prin constatarea tehnico-științifică faptul încălcării clauzelor contractuale. S-a stabilit doar necesitatea întocmirii unui act de încălcare a clauzelor contractuale, făcând referire în acest sens la prevederile pct. 121, 123, 191 din Regulament.

Mai menționează că, operatorul de rețea Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz”, la 31 martie 2016, la întocmirea actului de depistare a încălcării condițiilor contractuale nr.32/16 din 31 martie 2016 nu și-a prezumat, ci a depistat o încălcare a clauzelor contractuale, a dovedit acest fapt consumatorului și a indicat modalitatea încălcării.

În acest caz s-a efectuat o constatare tehnico-științifică, ca o culegere de dovezi suplimentare care confirmă faptul încălcării clauzelor contractuale. Astfel, decizia furnizorului Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” nr.6/k din 17 mai 2016, este un act legal emis, numai dacă există un act de încălcare a clauzelor contractuale, chiar dacă nu există constatarea tehnico-științifică.

Consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel, care a reținut ca fiind aplicabile speței prevederile art.129, 129¹, 129² din Regulament, pe când consumatorul noncasnis Societatea cu Răspundere Limitată „Sitara” a încălcat prevederile pct.113 din Regulamentul nr.415 din 25 mai 2011.

În această ordine de idei, consideră că, numai actul de încălcare a clauzelor contractuale constituie temei pentru adoptarea deciziei privind încălcarea clauzelor contractuale, iar concluzia instanței de judecată precum că, actul de încălcare a clauzelor contractuale nu poartă în mod independent consecințe juridice, este neîntemeiată.

În final, opinează că, examinarea suplimentară nr.160 din 19 iulie 2017 nu anulează concluziile expertului formulate în cadrul investigațiilor tehnico-științifice primare nr.235 din 18 aprilie 2016 și nr.236 din 19 aprilie 2016.

La 22 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa recurentului Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” și intimatului Societatea cu Răspundere Limitată „Sitara” copia referinței depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz”, la recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva deciziei din 06 octombrie 2021 a instanței de apel, pentru informare (f.d.127, vol.II).

Prin încheierea din 13 aprilie 2022 a Curții Supreme de Justiție a fost acordat termen Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” pentru prezentarea recursului motivat împotriva deciziei din 06 octombrie 2021 a Curții de Apel Comrat, redactată cu traducere în limba de stat, până la 04 mai 2022 (f.d.132-136, vol.II).

La 26 aprilie 2022, prin intermediul oficiului poștal, în termenul stabilit de instanța de recurs, Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” a înlăturat neajunsurile, prezentând Curții Supreme de Justiție cererea de recurs motivată în limba de stat, conformându-se cerințelor instanței.

Examinând temeiurile invocate în recurs, în raport cu referința depusă și materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron